

PLAIVRI HUNEDOARENE

REVISTA ASOCIAȚIEI CORP. DIDACTIC
PRIMAR DIN JŪD. HUNEDOARA.
ORGAN DE CULTURĂ PROFESIONALĂ ȘI GENERALĂ.

CUPRINSUL:

	Pag.
Organizarea noastră, <i>Ion Sântimbrean</i>	1
Inviorarea Invățământului, <i>A. D.</i>	4
Educația Copilului în Familie (continuare) <i>Angelo Patri</i>	5
Pedepse și recompense, <i>M. Bogza</i>	17
Problema temelor, <i>I. I. Flitan</i>	19
Desemnul în școala primară, <i>Dubenschi D. Octavian</i>	22
Numeralul, <i>Gheorghe Ittu</i>	23
Iubire poezie, <i>Pavel Popovici</i>	24
Fond de ajutorare pentru învățători în caz de boală <i>Maier Nicolae</i>	25
Cărții, reviste, recenzii, <i>Alexiu David</i>	26
Dela Asociația Generală a Învățătorilor din România	27
Dela Asociația Învățătorilor din Jud. Hunedoara	28
Dela Asociațiunea Județeană	29
Cronica mărunță * * *	30

Revista „Plaiuri Hunedorene“ apare lunar sub conducerea unui comitet de redacție compus din:

△ △ **Sabin Jula** — Simeria, președintele Asociației învățătorilor, **A. Constantinescu** — Hunedcara, v.-președintele Asoc. învă., **Ioan Ciora** — membru în Comitetul Asociației învățătorilor, **Nicolae Crețu** — Orăștie, **I. Morțun** — Simeria, secretarul Asociației învățătorilor, **Alexiu David** — Petroșani, institutor, **Gh. Ittu** — Petroșani,

Redacția : **AL. DAVID.** — Administrația. **GH. ITTU.**

COLABORATORII REVISTEI

Izabela Sadoveanu și **Apostol Culea** — București, **Olimpia Teodoru** — Lugoj, **Victoria Popagoga** — Hunedoara.

Constantin Sporea, **Victor Solomon**, **Elena Sporea**, **I. Miha N. Sporea**, și **Iosif Stanca** — Deva, **I. Măgură.**

Constantin Stan și **Petre Petrescu** — Sibiu, **Vasile Lucaciu** — Petroșani, **Marin Biciulescu** — București, **P. Rusu** — Tebea, **Alexiu David** — Petroșani, **Sabin Jula** și **I. Morțun** — Simeria, **Nicolae Crețu** — Orăștie, **A. Constantinescu** și **Valeria Nemet** — Hunedoara, **Ioan Baci** — Răcăștie, **Daniil Popescu** — Hășdat, **Pavel Popescu** — Peștișul-Mic, **Pompeu, Hossu Longin** — Vulcan, **Sterian Ciucescu** — Ruda, **N. Roșca Greci**, **G. Mironescu** — Iași, **I. Bura**, **Pavel Lazăr** — Brad, **M. Butoi** — Luncoiul-de-sus, **G. Enescu** — Pitești și **N. Daneleșcu** — Deva, **Elisabeta Beisser-Ghelar**, **Niculae Manea** — Curpeni. *M. Bogza, E. Dan, Veronica Oana, Gh. Ittu, P. D. Cristea, V. Popa, Veturia Mărginean, Emilia Ivașcoiu, P. Simoiu, Gh. Fotescu, D. I. Băgescu, Gh. Beuran, Ion C. Florea, I. Barna, O. Dubenschi, N. Manea, M. L. Ramses, V. I. Mareș, I. Mermezeu, I. Mânduc, I. Trifoiu, I. Brătulescu, T. Ittu, Hartwig Fr., Ion Sântimbreanu, Maria Lenkei, Ana Husti, Sp. Popescu*

Manuscrisele se vor trimite direct redacției.

ABONAMENTUL: 100 LEI

Abonamentul și anul revistei se socotește după anii școlari adecă dela **1 SEPTEMBRIE** la **1 IULIE**

Organizarea noastră

suntem unica tagmă de muncitori, după munca cărora roadele nu se văd imediat, sau după un timp relativ scurt, ci abia după mai mulți ani încep să iese la suprafață. Din această cauză apoi suntem unica tagmă, a cărei muncă, deși istovitoare, este mai puțin apreciată, atât de cei de sus, cât și de cei de jos, pentru și printre care muncim. Că este așa, este și natural, mai ales în epoca materialismului de azi, când toată lumea așteaptă foloase momentane. „Dă-mi Doamne, dar la moment“ este lozinca omenirii de azi.

Marele apostol al culturii poporului românesc, Spiru Haret, se pare a fi înțeles mai bine situația noastră și, prin puterea sa de pătrundere, a prevăzut soarta ce ne așteaptă, dacă nu vom putea arăta și oarecari roade momentane. Numai așa se poate explica râvna sa de-a pune pe învățător în situația să-și poată scoate în evidență momentană o parte din roadele muncii sale, prin organizarea și conducerea cooperativelor și băncilor sătești. Marele Haret a înțeles că, până când poporul nu va fi copt la gradul de-a înțelege însuși foloasele ulterioare ale școlii, trebuie să-l lege de aceasta prin oarecari foloase momentane. A mai înțeles acest om al școlii naționale și sincer prieten al învățătorilor, că țara românească numai atunci va fi cu adevărat fericită, când poporul dela țară va fi sub conducerea reală a conducătorului său firesc: *învățătorul*, și, că numai prin aceștia se va putea ridica și va urma calea cea adevărată spre bunăstare și o cultură mai superioară.

Mai știa că, atunci când învățătorul va avea cu

sine poporul, situația sa, a învățătorului va fi asigurată și scutită de orice tentativă de a-l lovi în drepturile sale. Iată până unde au mers prevederile acestui mare om. Aceasta în vechiul regat.

În Ardeal, legătura strânsă între învățător și popor s'a făcut prin școala confesională, prin biserică, și instinctul conservării naționale.

Marele cataclism, războiul, cu toate urmările sale demoralizatoare, a nimicit această legătură. Diferite curente politice au invadat satele, diferiți agenți politici, chemați și nechemăți, se afixeau și se afixează mereu, ca îndrumători și binevoitori ai poporului, speculându-i buna credință și neștiința. Și ce este mai trist, însăși învățătorii s'au lăsat ademeniți de acești apostoli mincinoși, de ocazie, urmându-i când în dreapta, când în stânga. Rezultatul?! *Ne-am pomenit cu terenul scăpat de sub picioare.* Am pierdut sprijinul de jos, poporul, și ne lovim de loviturile celor de sus, politicianismul. Am ajuns între ciocan și nicovală. Fortăreața ce ne-a asigurat-o Haret, iar în Ardeal instinctul național, a ajuns în mâini dușmane nouă. Să nu se uite că, în toate țările, politicianii au căutat și caută mereu să anihileze influența prea mare a învățătorului asupra poporului, căci altcum n'ar putea să pescuiască în apă turbure. Doar nu înzadar a zis Iisus: *„Bate-voiu păstorul și se vor risipi oile“*.

Fortăreața pierdută, în mare parte și din vina noastră, trebuie recucerită din nou. Un al doilea Haret însă nu se prea arată la orizont, în schimb însă, dușmanii ni se sporesc. Ce e de făcut? Va trebui s'o cucerim singuri, prin noi înșine. Dar cum? Să ne organizăm *din jos în sus*, nu numai de sus în jos, precum am pornit-o.

Noi am început, după modelul altor branșe, să ne organizăm numai ca tagmă. Am uitat că noi nu suntem muncitori a căror muncă să dea roade momentane și, că din pasivitatea, sau sistarea chiar, a muncii noastre,

organismul societății nu suferă vre-o daună reală momentană. Numai astfel se explică faptul că, revindicările și doleanțele noastre juste sunt sfidate sus, iar jos, în popor, sunt exploatare în dauna noastră și a promovării culturale.

Să ne organizăm deci, nu numai ca tagmă, ci mai vârtos ca *apostoli adevărați*. Să căutăm prin toate mijloacele posibile să ne introducem iarăși în sufletul poporului, cum eram pe vremea lui Haret, iar în Ardeal, pe vremea luptelor naționale. Prin munca noastră, prin cinstea noastră, prin exemplul dat și arătat în realitate, nu în teorie,—să căutăm a-l convinge—pe popor—despre roadele muncii noastre, nu numai în viitor, ci mai vârtos în prezent. Modul și felul, cum s'o facem, depinde de împrejurările locale, de posibilități, dar mai presus de toate, de persoana învățătorului, de dibăcia sa de-ași ști lega sufletul său de sufletul celor cu luminarea cărora este însărcinat. Un lucru este cert, că numai acel învățător va reuși, care își va privi și aprecia cariera ca apostol și nu ca simplu funcționar obligat la 4—5 ore de clasă, apoi: stop.

Numai organizându-ne jos, printr'o muncă cu adevărat apostolică, ca misionarii în întinericul Africei, vom reuși și cu organizația noastră ca tagmă, în vederea cuceririlor drepturilor noastre juste.

Adevărat, azi este mai greu să te apropii de popor. A devenit mai puțin primitiv. Nu-i de mirat. Prea mult a fost mințit, batjocorit și frustat. Adevăratul apostol însă va afla o mulțime de mijloace, cari să-l conducă la porțița secretă a sufletului acestui popor, prin care se va strecura și nu va ceda apoi, până când nu va face ca această porțiță să se deschidă iarăși larg, spre a da intrare liberă aceluia ce vine cu ramura de maslin și facla luminii.

Organizați astfel jos, pe temelie puternică, și pereții

organizației noastre ca tagmă vor fi solizi și nevulnerabili, iar atunci putem avea nădejdea că se va afla și sus acoperișul, un al doilea Haret, care, cu mândrie, se va pune scut asupra unei clădiri așa de mărețe. Căci știindu-se că, jos, noi, *numai noi*, suntem ușa prin care se va putea intra spre sufletul poporului, nu vom mai fi cenușotca de care să-și bată joc toate creaturile politice deșanțată, creiată în urma marelui cataclism prin care a trecut omenirea, deci și noi.

Deva

Ion Sântimbrean, învățător

INVIORAREA INVĂȚĂMÂNTULUI

Organele de control din județele: Hunedoara, Sibiu, Alba și Turda au ținut o consfătuire la Deva, sub președinția d-lui insp. gen. P. R. Petrescu. Din rapoartele și hotărârile domniilor lor spicuim următoarele.

Învățătorii merituosi vor fi propuși pentru recompense iar cei ce se abat dela datorie pentru pedepsire.

S'a arătat că învățătorii sunt la datorie. Frecvența școlară e mai regulată. Au luat ființă atelierelor școlare, cursurile de adulți.

Revizorul jud. nostru dl I. Popovici, a făcut cunoscut *că în primăvară sunt în proiect a se construi 50 școale, în care scop s'a și prevăzut suma de 2 milioane lei în bugetul județului.* În jud. *Sibiu* se vor termina localurile începute și se vor construi și altele noi. În jud. *Turda*, cursurile de adulți au luat ființă în 52 comune, atelierelor 16 școale. 4 școale ambulante. Învățătorii cari au înființat muzee și cooperative școlare au fost propuși pentru recompense.

Dl. insp. gen. P. B. Petrescu și-a arătat satisfacția că învățătorii își fac datoria și că un suflu nou îmbucurător se observă în toate părțile. Dă apoi, organelor de control, câteva instrucțiuni cu privire la obligația învățătorilor de a face, în catalog, statistica elevilor, a-i clasifica corect. Treceera în matricolă să se facă numai de către director.

Dl. Dragomir, rev. jud. Sibiu va lua contact cu dl Timotei Popovici și vor alcătui repertorii de cântări pe clase, recomandând și anumite manuale.

Revizorii școlari vor procura pentru fiecare școală din județ câte un manual dela *Institutul național de educație fizică din București*, str. Maior Ene No. 10. Col. Al. Manolescu: Educația fizică a copiilor.

Noțiuni de pedagogie și organizare pentru creșterea copiilor dela 1—15 ani. **A. D.**

EDUCAȚIA COPILULUI în FAMILIE

(Urmare)

de ANGELO PATRI

Mătușa văzu acest tren și zise mamei: „li voiu cumpăra unul nou, ca să nu-l mai văd cu această cutie urâtă, bună numai de a fi aruncată“.

Trenul cel nou, deci, fu adus în locul celui vechiu aruncat într'un colț. Copilul, mergând să-și ia trenul favorit, observă că era înlocuit cu trenul cel nou.

— „Mamă, mamă, unde este trenul meu? Mulțumesc de cel nou, dar unde este cel vechiu?“.

— De ce-ți trebuie cel vechiu? Nu-ți place cel nou?“.

— „E foarte frumos. Dar, mamă, nu cumva ai aruncat pe cel vechiu?“.

— „Dar de ce te îndărătnicești să-l ceri, când ai altul nou și atât de frumos?“.

„Acesta nu are nevoie de nimic, în timp ce celalalt trebuie mereu întocmit, trebuie să-l supraveghez mereu. Nu cumva l-ai aruncat mamă?“.

Și copilul își luă comoara lui și începu a-o drege cu toată dragostea.

Lăsați-l în pace!

Un copil — o mândrețe de copil — mergea pe stradă cu mama sa. Avea părul moale și aurit, printre care se părea că se joaca razele soarelui, ochii mari și negri aveau o privire serioasă și solemnă, fruntea era înaltă și curată, iar sprâncenele erau delicat desenate. Era modelat ca o statuie și era îmbrăcat întocmai ca unicul copil al unor iubitori părinți americani.

O prietenă a mamei întâlnindu-i, se aruncă asupra copilului, cum se aruncă uliul asupra prăzii neștiutoare.

— „Dragă, dragă micule!“ și-l sărută de două ori sgomotos. Dragoste mică! Și-l îmbrățișează cu putere. „Nu-mi dai un sărut?“ „Duceți-vă!“ răspunde copilul, făcând un pas înapoi, ștergându-și fața. „Duceți-vă și încetați de a mă desmierda!“

Mama, încurcată, se grăbi să-i spună: „Această doamnă este prietena mamei. Nu-ți aduci aminte ce iepuraș frumos ți-a trimes la Paști?“

Micuțul încruntă sprâncenele și se ascunse înapoia mamei. „Iartă-l, dragă, nu e obișnuit ca lumea... trebuie să-l obișnuiesc încet, încet“, zise mama, încercând să repare.

— „O, eu înțeleg copiii și-i iubesc atât de mult! Și el într'adevăr este un mic îngerăș! Mai aduceți-l câteodată la mine. Aș dori și fotografia lui spre a o adăuga la colecția mea. Copiii sunt pasiunea mea!“

Copilul rămase ascuns înapoia mamei până ce doamna se îndepărtase deabinele. „Te-ai purtat atât de rău : nu trebuia să răspunzi așa urit acestei doamne care voia să fie atât de draguță cu tine“.

— „Nu-mi place să fie gentilă cu mine“, răspunse copilul. „Nu-mi place ca să... să... mă îmbrățișeze în chipul acela. Mă supără!“

Și nu trebuia să-l îmbrățișeze așa ! Copiii să fie respectați. Nici un străin și aproape toți prietenii familiei sunt streini pentru ei, nu au dreptul să-i supere cu sărutări și laude ne la locul lor.

Copiii nu iubesc aceasta și se lasă cu mare silă. Când se gândesc, visează, lucrează sau se joacă și câte cineva vine să le întrerupă ocupațiunile cu expansiunile lui nepotrivite, ei simțesc întreg afrontul cu aceeași intensitate cu care am simți-o unul din noi.

Dați prietenilor voștri să înțeleagă că, împărtășiți felul de gândire al copiilor, că respectați personalitatea lor începătoare și că nădărduiți dela ei aceeași delicateță. Dați-le să priceapă că nu înțelegeți ca să fie copiii voștri mereu lingușiți de dimineața până seara și fiți siguri, că dacă sunt prieteni adevărați, vă vor înțelege. Iar dacă nu sunt... atunci cu atât mai bine !

Timpul lui

Orice copil are drept la o oră de libertate pe zi. In grija noastră pentru viitorul lui, îl încercuim de griji, ne nizuim să-l îndreptăm spre deprinderea de a lucra, uitând foarte repede să-i lăsăm o oră liniștită de repaus și de pace.

Și aceasta este o mare greșeală : nu-l lipsiți nicicând de o oră de libertate, în decursul căreia să facă ceea ce lui îi place. Lăsați-l să facă, chiar dacă ar face un lucru ce vouă nu vă convine.

Dacă vrea să meargă în grădina publică să se joace cu întâiul copil ce întâlnește, s'o facă. Aceasta face parte din educația lui. Cum va putea să-și aleagă un bun prieten, dacă nu a învățat în vreun chip oarecare să cunoască și să deosebească copiii buni de cei răi ?

Dacă va voi să se ascundă și să cetească, lăsați-l liniștit, chiar dacă a luat o carte, pe care un adult a uitat-o în preajma lui, din nebagare de seamă. Fiți siguri că nu va putea suporta multă vreme dieta, nici de lectură, nici de ciocolată, cum de

altfel nu poate suporta nici acel adult rătăcit, care cetește fără scrupule în prezența lui. Adultul se va opri când s'a săturat, și este absurd să crezi că se poate să ai deoparte un copil, fără a-i da partea de dulceță ce-l așteaptă.

Dacă va dori să cânte cu vreun instrument muzical, dați-i voie, chiar dacă v'ar sparge timpanul. Pentru urechea lui neexercitată, acele sunete, pe care voi le numiți false, sunt o melodie delicată. El, neînțelegând sforțarea ce trebuie să depuneți spre a o suporta, își va aduce aminte singur numai de aceea că l-ați lipsit de o bucurie în întâia lui copilărie.

Dacă va dori să picteze sau să fabrice, nu-l împiedecați. El are un nesfârșit număr de idei, care încearcă să se exprime și care se îmbulzesc una după alta.

Se poate întâmpla și aceea că se dedă visării. Lăsați-l în pace: el se gândește, ce fel de ființă este, unde este și înspre ce este îndreptat în această lume ciudată. Nu vă poate spune toate acestea, natural, și felul viselor, va depinde foarte mult dela felul lui de hrană sufletească. Inmulțiți în jurul lui, cărțile bune, țineți-l în curent cu micile întâmplări din casă, din familie, din jurul prietenilor, spuneți-i cele mai frumoase întâmplări și duceți-l să vadă cele mai frumoase lucruri. Lăsați-l să crească într'o atmosferă de cultură, de ajutor reciproc și de iubire, atunci el va avea nutrimentul potrivit viselor sale.

Dați copilului ora de repaus. Lăsați-l să se cufunde, căteva clipe, în fericirea lui de a face ceea ce inima lui dorește. Numai așa, el va avea un număr mai mic de dorințe nesatisfăcute cari să-l chinuească, numai astfel va fi scutit de atâtea mâhniri, văzând spulberate speranțele tinereții sale. Fiind liber a înfruntat lupta și întrucât omeneste este posibil, a găsit, s'a cunoscut pe sine însuși.

Cum îi osândește Nora

— „Doamnă Bridge!“

— „Ce este, Nora?“

— „Imi pare rău că trebuie să vă anunț, că la întâi voiu pleca.“

— „Mergi?!“ ..Numai o persoană care a pierduto pe „Nora“ poate înțelege consternarea cuprinsă în acel „mergi?“...

— „Da doamnă.“

— „Dar pentruce? Este prea mult de lucru? Te-a ofensat cineva?“

„Nu, nu este mult de lucru, și nimeni nu m’a ofensat, dar nu mai pot suporta ceea ce fac copiii”.

„Dar de ce te legi de copii, Nora?”

„Eu nu mă ocup de ei, dar nu mai pot suferi ca ei să se ocupe de mine. Ieri, de pildă, domnișorul Tom veni în bucătărie să-mi ceară morișca spre a măcina gheața: mestecase zăpadă cu noroi și această amestecătură el o numea crema lui! Eu îi refuzai morișca, dar bunica interveni, spunându-mi să le dau ceea ce le servea. El luă deci morișca și eu trebuia să bat ouăle cu furculița... era ziua de spălat și aveam atâtea lucruri de făcut!”

— „Nu v’o mai aduse înapoi?”

— „Nu doamnă și chiar de-ar fi adus-o, nu mă mai puteam servi de ea să fac dulceață”.

— „Ei bine, lăsați numai pe mine. Voiu spune lui Tom să nu meargă mai mult în bucătărie și voiu cumpăra pentru dânsul o altă morișcă, Nora, tu știi cum sunt copiii, trebuie să fii mai răbdătoare!”

— „Da, dar uneori ei întrec orice limită!. In săptămâna trecută, în timp ce spălam în anticameră, d-șoara Lucia trecu, lăsând pe jos urmele pașilor. Ii spusei să treacă pe altă parte și să nu se reîntoarcă până ce nu se va fi uscat. Dar ea luă ceva din dulap și trecu din nou prin anticameră: „Întoarce-te, îi spusei cam aspru, treci prin altă parte, podeaua este spălată”.

Atunci ea se apropie de mine zicându-mi: „Nu vreau să trec prin altă parte”. Iar eu, din nou: „trebuie să treci prin altă parte” și continuai spălarea podelei. Văzând că nu mă mișc din loc spre a o lăsa să treacă, ea aproape mă călcă și când ridicai capul spre a o privi, ea mă scuipă în față. Și apoi eși pe altă ușă”.

— „Se poate, Nora?”

— „Da, doamnă, este așa, cum vă spun. Copiii s’au purtat foarte rău cu mine. Mă voiu duce într’o casă unde nu sunt copii, spre a nu fi maltrată. La întâi plec”.

E tare? Nu, este rău crescut!

Enric se întorcea dela școală, nu mai era nici o îndoială... el știa să se anunțe! Călcâiele lui băteau caldarâmul străzii, poarta scârțâia și clopoțelul suna cu toată puterea.

Apoi se auzea mergând greoiu pe sub poartă și apoi se vedea ușa deschizându-se și închizându-se violent, așa fel încât pare că ar fi dat alarma! Venea rândul cărților care sfârșeau cu sgomot pe jos, țintise masa, dar greșise lovitura! Infine se auzea urcând scările în căutarea mamei.

„Intotdeauna este așa“ zicea mama, cu un suspin de admirație. „Este atât de tare!“

„Da, este tare, întocmai ca un taur“, aprobă tatăl.

„Are și o conduită de taur“, altfel nici nu poți să spui.

Trăit-ați vreodată, cu o persoană „tare“ vreo săptămână? Oalele de bucătărie tremură și se mișcă, fiind perclitate să se spargă atunci, când „persoana tare“ merge, lumânările tremurătoare anunță sosirea lui, scaunele și jețurile scârțâe, când se așează el pe ele. O astfel de persoană este destinată să se îngrășe și să devină astmatică, când este în floarea vieții. Toți fug de el : „puterea lui“ plictisește și obosește pe toți.

Și nu este vorba de putere, este o greșală. Corpul nu este o trompă de elefant, care trebuie ridicată deasupra lumii : el are un mecanism special, care îi permite să se miște și să se deplaseze cu ușurință. Ei nu trebuie deci, să cadă asemeni buștenilor, atunci când întâlnesc un scaun sau un divan, nici nu trebuie să li se audă pasul greoiu, când merg. Unde este sgomot și mișcări forțate, este risipă de forțe și orice risipă de forțe este dăunătoare. Copila sau copilul „tari“ sunt, simplaminte, copii rău crescuți și deci nenorociți.

Corpul copilului trebuie să se miște în spațiu cu aceeași ușurință cum plutesc norii pe cer. Și cu cât va fi mai tare, cu atât mai mult va trebui să se știe stăpâni și mișca cu mai multă grație.

Imi închipui foarte bine, pe Samson, sprinten și flexibil : mușchii săi trebuie să se fi mișcat cu grație și putere întocmai ca ai tigrlui, și mi-se pare că îl văd, între două șiruri de coloane, tăcut, corpul său lunecând ușor prin umbră, brațele sale se destindeau înainte, tăcute și liniștite, ca aripile unui vultur gata să despice văzduhul și degetele lui sprintene și sensibile cuprindeau coloanele ca ghiara destinului. Atunci, cu o sforțare supremă, chemând la lucru mușchii săi puternici, templul se prăbuși.

Eleganța și ușurința mișcărilor sunt părți esențiale ale puterii. Și tăcerea îi aparține. Copiii sgomotoși nu au nici putere, nici sprinteneală, o vor fi câștigat însă, dacă de copii mici vor fi avut o bună educație. Maeștri de gimnastică v'ar putea da detalii mai ample, dacă doriți : cereți-le !

Ime Stăpâniți-vă!

Un brav învățător avea o metodă proprie, cu totul individuală : invita pe elevi să observe împreună cu dânsul obiectul asupra căruia voia să le atragă atențiunea. Pentru aceasta ei

uitau pe învățătorul ce ținea lecția, pentru a fixa figura, ce deobicei reprezentă scene cu copii, în care era pusă în relief gingășia lor.

Când un copil face ceva rău și doriți să-l corecți, faceți așa fel încât voi să dispăreți, pentru a concentra întreagă atențiunea copilului asupra acțiunii lui și nu asupra voastră, care-i faceți muștrări, desfaceți-vă de orice sentiment de iritare și de mânie înainte de a-i vorbi.

Dacă, atunci când un copil a fost rău, voi vă mâniați și vă răstiți, el va vedea numai figura voastră neliniștită : va observa privirea voastră dură, tonul ridicat și aspru al glasului vostru și se va revolta în semn de protest. Adeseori nici nu vă va auzi, fiindcă se va teme și va fugi.

În loc să se gândească la greșala lui, studiază felul vostru de purtare : aspectul vostru dramatic îl fântuește la pământ și vă fixează mut și fascinat.

— „Nu vezi, copil stupid..!“.

Nu, nu vede. Nu se poate gândi decât la voi ! Observă gesturile voastre, admiră puterea voastră, aude, cu mirare, vorbele voastre ciuntite și chinuitoare, orice altă idee îi dispăre. Fiți mai liniștiți : așteptați vreun minut înainte de a vă răsti, ca să aveți timp spre a vă calma. Răul de altfel nu este așa mare cum vi-l închipuiți, cine știe de câte ori nu a fost mai rău și voi poate nici nu ați știut ! Stăpâniți-vă, deci, ca eul vostru ofensat, cuprinzând întreagă lumea mică a copilului, să nu-l împiedece a-și observa propria greșală.

— Povestiți-i apoi faptul ce voiți să-l înțeleagă, el va ști să-și fixeze asupra-i atențiunea lui, fără a mai fi distrat de voi. Împreună, examinați situația și proiectați câte ceva spre a o modifica.

Un copil ce frecuenta o școală superioară, cheltuia cam prea mult. În loc să-i facă vreo muștrare, tatăl său îl chemă și studiară amândoi bugetul familiei. Nu-i spuse nici o vorbă muștrătoare, dar îi făcu cunoscut cât ar fi fost de lipsă spre a putea susține mai departe familia și-i expuse planurile lui. Din ziua aceea, în bilanțul micului copil nu mai fu nici un deficit.

Chiar și copiilor mai mici li-se pot spune astfel de raționări, din care dispăre orice urmă de egoism. Ne va trebui timp mai îndelungat, dar vom obține rezultate mai bune și mai durabile.

Este mai bine să tăcem !

Toți vorbesc prea mult—toți ! Blăstemul asupra turnului Babel, amestecarea limbilor, ne urmărește încă și pe noi !

De ce să nu fim mai liniștiți ?

Gândiți-vă cât sufer copiii văzându-ne mereu agitați, adulții s'au obișnuit, dar ei nu... și sufăr.

Fiți liniștiți și odihniți-vă, dar mai presus de toate nu răpiți odihna copiilor.

Gândiți-vă la ceea ce se întâmplă în fiecare seară în casă: toți vorbesc... de cele mai multe ori luând de țintă un sărman copil, pe cel mai mic!

Dacă greșește, fratele cel mai mare se grăbește să-l corecteze, sora povestește fapta și-l mustră, între aprobări generale, în timp ce tatăl și mama spun și ei ceea ce gândesc, judecând cazul în sine. Dacă din întâmplare un unchiu sau o mătușe este de față (și nu lipsesc nicicând) ei se vor adăuga la concertul general, vor spune opinia lor și nu vor uita să facă observația asupra celor ce s'ar întâmpla în familiile lor, dacă vreunul din copiii lor ar fi făcut vreo faptă asemănătoare! Micul vinovat este sufocat de o avalanșe de imputări: simte că se scufundă, ar dori să se întoarcă la mal, să spună și el câte ceva, dar familia în cor, ordonă: „Taci!”. Familia însă ar trebui să facă acest lucru: „Să tacă!”

Din nefericire, la școală, se folosește același metod: învățătorul vorbește, vorbește și copilul trebuie să stea tăcut, el este centrul, în jurul căruia se înmulțește vorbăria. În casă, la școală, în biserică este obligat să asculte discursuri. De ce să nu încercăm să tăcem, numai ca să vedem rezultatele? Această vorbărie neîncetată silește pe copil să-și închidă urechile, spre a nu mai auzi: nu ascultă, nu mai dă nici o atențiune celor ce se spun și deci nu învață nimic. Stați liniștiți, chiar și când doriți să vorbiți... stați liniștiți!

Dacă copilul este sgomotos și nepoliticos de ce să facem o și mai mare larmă, muștrându-l cu urlete și cu țipete? Arătați-i că-l desaprobați și corecțați-l cu exemplul.

Când se reîntoarce acasă cu dorința de a povesti lucruri despre care este mai bine să tacă, impuneți-i tăcere printr'o privire.

Lăsați-l să asculte gândurile voastre, cu mult mai elocvente decât orice vorbă și care îi impun să respecte cu tăcerea, slăbiciunea sau infirmitatea cuiva.

Un copil întors dela școală, spuse că în ziua aceea, învățătoarea nu fusese mulțumită cu el.

— „A, ce ți-a spus?” se informă mama, îngrijorată.

— „Dar nu zice nici odată nimic! Nu zice aproape niciodată

nimic, fiindcă nu e tocmai mulțumită și când nu este, nu ne adresează nici o vorbă, ci ne privește cu răceală.

— „Astfel știi că nu a fost mulțumită de mine azi!“

— „Și cunoști greșeala ta?“

— „Da! Și mâine nu o voi mai face.. Nu-mi place să o văd atât de tăcută!“

Tăceți! și copilul va învăța să asculte și să înțeleagă.

Copii nervoși

Aș dori să o recomandăți pe Carolina învățătoarei sale. Eu i-am vorbit de mai multe ori dar în zadar, ceva mai mult, am primit carnetul ei cu note oribile. Aș vrea ca să pui o vorbă bună“.

— Ce s'a întâmplat?

— Fata mea este foarte nervoasă, afirmă mama, crezând că a spus un lucru extraordinar și original. „Am spus deja învățătoarei că ea nu poate fi tratată ca alți copii, dar n'a voit să mă asculte și nu a notat-o nici mai bine nici mai rău. Copiii nu sunt toți egali, trebuie să știi să-i prinzi“.

— „Se înțelege dar ce excepțiuni voiți pentru Carolina?“

— „Ei bine, vedeți, Carolina întotdeauna a fost delicată și nu se poate scula dimineața de timpuriu: întârzie în fiecare zi și învățătoarea nu vrea să o treacă. Mai mult...“

— „Dar nu glumiți, când spuneți că fetița dv. întârzie în fiecare zi?“

— „Nu... Nu o deștept niciodată dimineața, o las să se trezească singură... e atât de nervoasă!“

— „De câți ani este? De ce nu se poate scula oare? Este bolnavă?“

— „E de 12 ani, dar este foarte delicată, nu este bolnavă, e numai nervoasă“.

— „Atunci însemnează că nici măcar nervoasă nu este. Dacă ar fi nervoasă încât să nu se poată scula dimineața, în timpul de a merge la școală, ar fi la spital, acum! La ce oră merge la culcare?“

— „Nici când nu se culcă înaintea mea. Este atât de nervoasă încât nu poate suporta gândul de a mă lăsa să merg la culcare. Și eu deobicei mă culc pela unsprezece“.

— „Carolina are nevoie de un singur lucru: să se culce de vreme. Nu este nervoasă, dar are nevoie să adoarmă. Trimițeți-o la școală, la oră fixă, chiar dv. sunteți responsabilă pentru întârzierea ei“.

Școalele sunt pline de copii „nervoși“. Acest cuvânt ascunde nenumărate defecte, pe care părinții însăși nu le văd.

— „Jacob nu este un copil rău. Dacă pișcă pe copii, o face fiindcă este nervos și nu vrea să se plictisească“.

— „Abel nu știe lecția, fiindcă învățătorul are un fel de a lucra, ce îl face nervos“.

— „Da, Clarisa n'a ascultat niciodată: a fost mereu în casă și întotdeauna a fost o copilă delicată, eu nu o pot pedepsi“.

Este absurd. Acești copii nu sunt „nervoși“, sunt numai viciați. Nu folosiți nicicând vorba „nervos“ înaintea lor și cu atât mai puțin vorbind cu ei. Un copil nervos trebuie să fie internat în casa de sănătate, obiectul unei educații speciale. Leneșii, malițioșii, neascultătorii trebuie să fie disciplinați, dacă vor să păstreze sănătatea. Faceți experiența!

Bob are dreptate. Nu e just!

Vă place să vă întrerupă cineva când ați început un lucru sau un joc? Evident că nu! Ei bine să știți că acest lucru nu va plăcea nici copilului sau fetiței voastre.

Deabia sosi Bob dela școală, mamă-sa-i spuse să așeze cărțile la locul lor, să-și schimbe hainele, să-și spele fața și mâinile și să nu piardă timpul.

Copilul îndeplini aceste lucruri diferite, după ce i le reamintise mamă-sa de vreo trei ori și după ce fură poruncite cu asprime. După aceasta, dejună miere, pâine și unt.

— „Acum, Robert, trebuie să te duci jos, în colț, la droghist să cumperi unele lucruri pe cari ai uitat să mi le trimiți. După aceea poți să te joci și să alergi cât îți place“.

-- „Droghistul acela le face anume“, zise Bob cu veselie, „presupun că nu a uitat ouăle și petrolul“.

— „Ai ghicit. Dar ce să-i faci? Grăbește-te acum!“ Copilul alergă repede și se reîntoarce în mai puțin timp decât s'ar fi crezut. Depuse petrolul în bucătărie, puse ouăle la adăpost pe masă și apoi plecă în curte, unde lucra la prepararea unei case pentru câine.

Când lucra mai bine, îl chemă mamă-sa: „Robert, d-na Hall așteaptă oaspeți la ceaiu și cofetarul a uitat să-i trimită biscuiți. Hai, bravule! Aleargă tu să cumperi“.

— „Fă-mi plăcerea Bob“, insistă și d-na Hall. Tu înțelegi nu pot face altceva“.

Bob întrerupe lucrul său și aleargă, pe când se reîntoarce, masa se pregătea.

— „Bob, este ora prânzului, lasă jocurile și spală-te!“.

— „Dar mamă, dacă încă nici nu am început. Decând m'am întors acasă, alerg mereu pentru comisioane, cu toate că nici nu ar fi rândul meu : azi, ar fi rândul Elenei, dar d-ta nicicând nu vrei să știi de aceasta. Nu pot termina casa câinelui?“

— „Este prea târziu. Hai, vino acum, fără atâtea discuții ! Tatăl tău va veni imediat, și...“

— „Nu mă importă și cred că nu e just ! Nu am putut face nici un lucru din ceea ce voiam să fac azi... nu am nici un minut timp liber!“

— „După prânz vei termina casa ta“.

„Nu voiu putea. După prânz trebuie să învăț și apoi să mă pregătesc pentru culcare. Măine va fi aceeași istorie, știu. Trebuie să fac eu totul, în această casă !“

Copiii întocmai ca și adulții, au nevoie de zile calme și ordonate. Ordinea este ceea ce salvează viața noastră și obiceiurile ne ajută să trecem peste mai multe momente grele. Copiii doresc ordinea și au dreptul să o reclame.

S â m b â t ă

Sâmbăta este ziua care premerge Duminecii, este ziua care însemnează sfârșitul unei săptămâni de lucru și care deschide drumul primei zile de lucru din săptămâna următoare : este ziua când băieții neavând de învățat, au posibilitatea de a împărți cu ceilalți membri ai familiei, lucrurile domestice.

Coridoarele pot fi măturate de copil care are trebuință de această experiență, spre a încerca rezistența mușchilor săi. Și dacă pivnița trebuie să fie măturată sau prăfuită, nu este zi mai potrivită decât aceasta, pentru a exercita aceste lucrări cu ajutorul copiilor.

Iarba din parc trebuie tăiată și copilul poate îndeplini acest lucru, în loc de a-l lăsa pe seama tatălui său : el va smulge buruienile și va curăți cărările, fiindcă se pare că acestea reclamă atențiunea și lucrul copilului.

Și cotețul este murdar și Sâmbăta este ziua ideală pentru a-l curăți și a-l aduce la ordine. Copilul va simți cu atât mai bine gustul ouălor, cu cât va fi arătat mai multă grijă pentru găini.

Lucrul din interiorul casei aparține mai cu seamă copilelor. Sâmbăta este zi de curățenie : mânerele dela uși și ferestre trebuie lustruite, așa încât duminică dimineața totul să aibă un aspect lucitor. Chiar și plăcile din odaia de baie trebuie să fie lustruite și orice copilă trebuie să știe să le țină curate. Ștergarele să fie schimbate și înlocuite cu altele curate, garniturile de metal dela toaletă deasemenea trebuie să fie lustruite și puse în ordine. Vasele de flori trebuie înlocuite cu flori proas-

pete, cari în ziua următoare vor da casei, un aspect mai vesel. Copilelor le place directivarea prin casă, în aşteptarea de vizite, şi Sâmbăta trebuie să le lăsăm să-şi satisfacă această dorinţă.

În fiecare familie este întotdeauna atât de lucru încât să ţină ocupaţi pe copii întreaga ziua şi cu profit pentru ei. Nici un copil nu va putea face singur întreg lucrul lui de sâmbăta, dar va face o parte şi astfel se va bucura cu atât mai mult de libertatea prânzului, de care într'adevăr nu s'ar putea bucura, dacă în loc de a lucra, s'ar fi întors în sus şi în jos prin casă, încercând să omoare timpul până la ora amiezii. Să se joace cu mingea întreaga ziua sau să se ascundă într'un colţ pentru a ceti de dimineaţa până seara, nu este un fel potrivit nici salutar de a petrece ziua de Sâmbătă.

Copiii numai din când în când au posibilitatea de a participa la viaţa familiei. Ei merg în fiecare zi la şcoală, la amiazi au lecţiuni speciale, apoi prânzesc, învaţă, merg la culcare, spre a reîncepe iarăşi dela început. Găsesc întotdeauna totul gata şi nu au astfel posibilitatea de a învăţa să fie folositori, şi când au această posibilitate, se pare, adulţii se iau la întrecere cu ei, spre a-i împedeca să aibă vreun folos. Toţi acei ce au petrecut copilăria la ţară, au avut de îndeplinit câte un lucru special în fiecare Sâmbătă şi au avut şi o mare parte din acei ce au trăit la oraş. Aceasta le-a făcut mult bine, cum bine va face şi copiilor noştri. Micile lucruri de casă sunt scumpe inimii copiilor şi slujesc să-i aproprie tot mai mult de familia lor, chiar şi atunci când alte griji şi alte preocupări îi împing în direcţiuni contrare.

Jucării

Când cumpăraţi copilului vreo jucărie, gândiţi-vă întotdeauna la ce i-ar putea folosi?

Nu-i daţi niciodată un cuţit ascuţit, o puşcă sau vreo bătă fiind cu prevedere la răul ce ar putea să-şi facă lui însuşi sau neplăcerii ce v'ar cauza vouă. Dar gândiţi-vă un singur moment înainte de a-i cumpăra o jucărie!

La ce-i va sluji un iepure de stofă, dacă îl veţi dărui unui copil sănătos şi vioiu! El îl va arunca jos şi va alerga să vadă ceva ce se mişcă, calul ce nu merge, păpuşa ce nu poate fi îmbrăcată sau desbrăcată şi toate jucăriile care au fost facute numai spre a fi privite, sunt nefolositoare şi dăunătoare.

Un copil trebuie să aibă jucării, cari să-l ajute să urmeze calea unde voiţi să-l îndrumaţi, fiindcă ele au o mare influenţă

asupra lui. Jucăriile preferite de Napoleon erau soldații, cum soldații erau jucăriile preferite ale Kaiserului. Jucăriile lui Lincoln erau în schimb bastoanele, apoi veverițele, maimuțele și tot ceea ce se găsește afară în liber.

Uneltele necesare pentru grădină, ar fi o jucărie potrivită pentru un copil ce trăește într'un loc, unde le poate întrebuința, și tot astfel ieșurii vii, dacă copilul îi va putea ține în grădină, îi vor fi cu mult mai folositori decât cei de stofă.

Un ciocan, un fereastră și câteva cue, deschid copilului orizonturi vaste. Se poate întâmpla să nu facă nimic bun chiar cu ajutorul acestor unelte, dar rău încă nu va face. Iși va pune mereu la încercare puterea lui și rezistența lemnului, va învăța să măsoare lungimile, și prin lucrarea sa continuă se va deprinde la răbdare și stăruință. Chiar și copiii ce locuiesc în oraș pot să-și procure aceste unelte și să le încerce jucându-se pe terase sau pe coridoare.

O păpușe și accesoriile ei aparțin fiecărei fetițe, ca parte esențială a educației sale. Păpușa cea mai frumoasă în toaletă de bal, pusă în cutie și care poate fi admirată numai în zile de sărbătoare, este o desiluzie și o înșelăciune pentru copila, care nu poate face decât să suspecteze că mama a cumpărat păpușa pentru sine însăși, sau pentru ea.

Un joc de răbdare, prin care copilul construiește case și colibe, este o desfătare foarte folositoare. Pedestalii trebuie să fie mari și casele și grajdurile, să încapă oameni și animale și la nevoie nu trebuie să țină nici garajul!...

Dacă e posibil să dăm copilului un scaunel, făcut anume pentru el, o masă de proporțiile scaunului, câteva farfurii care să fie în raport cu masa, cu scaunul, cu mânuțele lui, un vas pentru spălarea farfuriilor și o cutie unde să le așeze, dacă putem să-i dăm toate acestea el este un copil fericit.

Arătați-i ce trebuie să facă și cum trebuie să facă și apoi lăsați-l singur: lăsați-l să-și îndeplinească lucrul său, cum va crede el mai bine. Nu interveniți, lăsați ca el să aranjeze după felul său, lucrurile lui. Dacă cere ajutorul vostru, nu-l refuzați, dar nu faceți mai mult decât ceea ce vă cere. Considerați-l stăpânul absolut al jucăriilor sale, dacă voiți ca jucându-se și lucrând, să crească și să se desvolte.

(va urma)

Pedepse și recompense

de M. BOGZA

Sunt deopotrivă de folositoare. Ele au fost născocite probabil, de acelaș autor. Sunt surori, așa cum sunt lumina cu umbra, răul cu binele, munca, cu odihna etc. Privite în general, urmărită evoluția lor în timp, vom găsi că există o luptă între ele din cauza tendinței de dominațiune. Recompensa vrea să domine pedeapsa și invers.

La noi, între membrii corpului didactic, a ajuns la înălțime de câtva vreme, sfânta pedeapsă. Și Doamne, bine a mai făcut! De când o așteptam noi, de când o doream!... Era momentul, să revenim la ceia ce a fost odată, să ridicăm școala, arsenalul în care se făuresc conștiințele românești, la nivelul cerut de vremuri, cerut de rolul nostru etnic și cultural.

Este recunoscut de toată lumea, că școala decăzuse. O lege, ca aceia a învățământului primar, tradusă și aplicată în alte țări cu o civilizație și cultură veche, fundată pe adevărate temeieri psihologico-pedagogice și specifice nevoilor noastre dece n'a fost aplicată? Dece nu ni s'a dat sprijinul s'o aplicăm, în acei 10 ani, de când a fost promulgată? Și sprijinul acesta ne putea veni din multe părți: putea să fie de multe categorii. Ne-a lipsit însă. Dela o vreme ne-a lipsit total.

Trebue să recunoaștem, că învățătorului i-a lipsit ce-i mai principal: *sufletul liniștit, ne frământat de grijele zilei de mâine*. I-a lipsit pâinea de toate zilele pe care (se plănuia) să nu i-o mai asigure statul... «Svârilit prin margini îndepărtate de țară, în mijlocul unei minorități dușmănoase, a trebuit să moară literalmente de foame, dacă nu-și îngăduia rușinea de a se întreține, pe furis, din traista școlarului etc», scrie pagina inv. din 23 | II | 934.—Curentul.

Dezagregarea morală era deci evidentă. Pe dealtă parte, desorganizarea controlului, care pe unele locuri a fost cu totul absent, spiritul nihilist ce plutea în văzduh și care a făcut multe victime chiar între membrii corpului didactic, împingându-i pe panta neconștiinciozității.

De aceia noi, ne-am bucurat nespus când am văzut că în școală se introduce acelaș spirit de ordine, care domina nu de mult, viața noastră culturală. Pedeapsa și frica de ea, a pus capăt desmățului, a înrânat abuzul de libertate.

Dar se observă că, la starea de azi, nu s'a ajuns datorită învățătorului. El a fost o victimă a desmățului plecat din altă parte. Ba încă mai mult; au fost nenumărați aceia, cari n'au șovăit o clipă, cari cu toate relele ce s'au abătut asupra lor, au stat neclintiți la datorie. Au cotinuat să lucreze cu aceiaș râvnă și entusiasm, pe propria lor răspundere. (Probă evidentă este dascălimea condusă de neîntrecutul animator și povățuitor, D-l Insp. General P. Petrescu). Au aplicat obligativitatea, cu toate că erau amenințați de unii prefecti cu mutarea disciplinară. Au făcut mai departe cursuri supra-primare, cu toate că nu erau siliți.

Au ținut cursuri de adulți, cu toate că nu primeau nici o remunerație în plus. Au făcut serbări, cooperative școlare, coruri cu elevii și cu adulții, biblioteci școlare și populare, muzeu, farmacii școlare, s'au manifestat prin publicațiuni de interes didactic, adică au făcut tot ceiace scrie în lege la art. 142.

Cu alte cuvinte, în timp ce unii deveneau indiferenți față de datoria lor, față de misiunea lor, alții neținând seama nici de asigurarea mijloacelor de existență munceau neconținut.

Să-mi fie îngăduit a spune deci, că și activitatea acestora ar trebui urmărită. *Și aceștia ar merita să fie urmăriți, dela intrarea în învățământ și până azi și încurajați cu orice fel de mijloc.* Erau foarte la locul lor distincțiunile și recompensele stabilite prin legea din 1924. Dar acestea au fost abrogate și înlocuite cu «meritul cultural». Ar fi nemerit să se revină la formele de recompensare din trecut: Adrese de mulțumire, răsplata muncii, gradații de merit și chiar premii, dacă nu în bani, în biblioteci. Câți dascăli nu tânjesc depe urma faptului, că n'au posibilitatea să-și cumpere o carte?

Nu este o lipsă de modestie, din partea noastră, dacă afirmăm acest lucru. În felul acesta, măsurile cari se aplică azi vor fi mult mai eficace. Autoritatea școlară va recâștiga prestigiul avut, iar între forțele didactice, se va naște o puternică emulație. Ea va asigura progresul școlii. Pedepsele deci, să umble împreună cu recompensele. Altfel n'au rost.

PROBLEMA TEMELOR

În școalele altor țări se atribuie caietelor, și ca atare temelor de tot felul, o atenție și o grijă cu mult superioară aceleia ce în genere o acordăm noi, trăgându-se în chip firesc și foloase direct proporționale cu munca și priceperea ce se aduce.

O justificare parțială a acestei superiorități o poate constitui faptul că ortografia noastră fiind mai simplă, putem să pretindem că poate fi stăpânită cu mai multă ușurință decât aceia a altor limbi, cum ar fi spre exemplu ortografia limbei engleze ori franceze. Imi amintesc cum un profesor necăjit contra complexității scrierii engleze, exprima: „Englejii ăia, scriu bou și citeș vacă!“ Un profesor francez, discutând complexitatea ortografiei lor, avea părerea că s'ar mai putea face, ici, colea, câte o foarte mică simplificare, concludea însă că în marea ei majoritate ortografia lor trebuie să rămână așa cum este, pentru motivul că pentru ei ortografia constituie certificatul de noblețe al cuvintelor. Așa spre exemplu verbul francez „est“ (este) deși se citește pronunțându-se doar sunetul „e“, se scrie astfel pentru a demonstra că e rămas din latinescul „est“. Pe lângă aceasta numărul mare de homonime din limba franceză scapă de confuzii grație complexității scrisului. Așa bunăoară, spre a da un exemplu, prin „ver“ se poate înțelege: vierme, vers, verde, sticlă și blană singipie. Doar ortografia e cea care le diferențiază. Se pare că în această limbă numărul homonimelor e cu mult mai mare decât la noi și e deci un motiv în plus în favoarea complexității.

E de recunoscut că pentru o ortografie de talia celor citate mai sus va fi necesitănd exerciții cât mai multe și cât mai cu sistemă conduse. Dar temele nu se dau numai pentru ortografie ci și pentru gramatică, aritmetică, geografie, etc., etc. Că în domeniul temelor, compunerea cu a ei ortografie, ocupă loc de rangul întâiu și că ea penetrează pe toate celelalte, este adevărat; dar nici celelalte materii nu sunt de neglijat în această privință. Și apoi cu toată simplitatea remarcată la ortografia noastră, printre prețișii noștrii intelectuali și chiar printre cei cu diplome în regulă (vreau să zic din cei mai încrezuți, căci nu ași vrea deloc să fiu considerat printre aceia ce se închină la diplome) parcă nu sunt chiar și de aceia ce sunt certați de-a binelea cu ortografia? Ce să mai zicem de ceilalți cunoscători de slovă!

Unul din punctele examenului de definitivat la învățătorii francezi (ei îi spun examen pentru certificatul de aptitudine pedagogică) este și examinarea și aprecierea unui caiet de școală pe care comisia i-l prezintă candidatului. Organele de control

consideră acolo drept o grijă de mâna întâi să cerceteze cât de sumar și temele clasei ce o inspectează.

În învățământul lor se disting clar trei categorii de caiete:

a) Caiet pentru teme zilnice, atât în clasă cât mai ales acasă, pe care învățătorul îl cercetează și din care se poate constata munca zilnică a elevului pentru materia căreia caietul este dedicat, calitatea muncii și progresul sau regresul elevului.

b) Câte un caiet mai mic pentru fiecare din materiile la care se dau teme în clasă. Acest caiet se păstrează de către învățător și se dau teme elevului numai în clasă, și de regulă o temă pe lună. Acest caiet permite cercetătorului să constate mersul elevului în perioade de timp mai distanțate.

Aceste două categorii uneori le cam avem și noi.

c) Ei mai au încă o categorie. Țin de obicei și un așa numit caiet de «roulement», un caiet ca să-i zic așa al întregii clase. Acest caiet se păstrează pe cât posibil în clasă și elevii trec în el toate temele ce se dau. Trece în fiecare zi câte un elev, și trece toate temele ce le are pe acea zi la fiecare din materiile zilei, semnându-și apoi numele și punând data. Elevii se succed zilnic unul după altul în ordinea din catalog.

Acest caiet permite cercetătorului să constate cum se prezintă întreaga clasă în ceea ce privește temele. Dacă numărul temelor bune e în majoritate se poate deduce că majoritatea elevilor se prezintă la același bun nivel, având ca atare lecțiile bine asimilate; dacă însă se observă că sunt prea mulți codași însemnează că în genere acea clasă nu recoltează prea mari succese în lecțiile sale, fie pentru motivul că învățătorul nu va fi putând fi înțeles în explicările sale, fie că va fi având un procent mare de întârziări sau cum e în regiunile cu minoritari, unde uneori constituie o piedică și necunoașterea limbei de către unii elevi. La primele două categorii de caiete se poate compara un elev cu el însuși, pe când la această ultimă categorie se compară elevii, unii față de alții, pe lângă că se pot vedea toate temele laolaltă ce s'au lucrat de către clasă.

Este necesar ca orișice caiet, pe lângă numele elevului să conțină și data nașterii, după care putem deduce vârsta elevului, ce ne este un punct ce nu trebuie neglijat în aprecierea temelor întrucât nu se poate pretinde unui școlar de 9 ani cât unuia de 14 ani. Caietul care conține floricele ori desemnuri de ornamentare, sau e scris cu mai multe cerneluri, dă un aspect de neseriozitate și suntem datori să desaprobăm acest lucru.

Este deasemenea bine să deprindem pe elevi ca după fiecare temă făcută, fie la compunere, ori la gramatică, ori la geografie, ori la oricare alt obiect, să pună data zilei. Se dă astfel atât pentru elev cât și pentru orișicare cercetător o orientare asupra timpului când s'a făcut tema.

Greutatea temelor trebuie să meargă în mod gradat și după nivelul puterii elevilor.

Trebuie deasemenea ca temele să fie pe înțelesul copiilor, luate pe cât posibil din lumea cunoscută de ei, să fie cât mai locale și totodată cât mai verosimile. Așa bunăoară la aritmetică să expunem probleme cu mărfuri ori obiecte cunoscute cât mai

bine de copii, cu prețuri cât mai apropiate de realitate. Pe lângă aceasta știm că trebuie să căutăm ca chiar și o problemă să aibe și miez educativ: îndemnuri spre economie, spre muncă, comerț, cinste, etc. Un lucru foarte plăcut și tot atât de folositor îl constituie faptul când în temele elevilor se poate constata și originalitatea învățătorului, denotând astfel că învățătorul a pus în largă măsură eul său la contribuție.

În privința corectării temelor sunt mai multe procedee și nu greșim chiar și dacă le întrebuițăm rând pe rând pe toate.

Cel mai vechiu și tot odată mai mult practicat este desigur acela de a se strânge caietele și apoi de a se corecta de învățător, notând greșalele.

Un alt procedeu este acela de a pune pe elevi ca sub patronajul nostru să-și caute ei greșalele în teme și să și le corecteze ei înșiși.

Dat fiind că școlarul își observă mai greu propriile sale greșale, este mai de preferat procedeu acela de a cere elevilor ca după ce au făcut o temă să-și schimbe doi câte doi caietele și să corecteze astfel, unul caietul celuilalt. Acest procedeu îi face tot odată mai activi, fiind stimulați de faptul că au a face pe controlorii unii față de alții.

După cum am mai afirmat, corectarea noastră constituie cel mai des și indispensabil procedeu. Nu putem zice că am făcut o corectare de temă dacă numai am aruncat privirea peste temă și am asvârlit din vârful peniței sau chiar al creionului un fugitiv „V“ ce vrem să credem că însemnează „Văzut“. Acest fapt este aproape egal cu nimic. Orice corectare ca să-și merite numele, trebuie să conțină îndreptarea greșalelor făcute de școlar, corectare care trebuie făcută cu cerneală vizibilă și în chip clar, așa ca elevul să-și poată înțelege greșalele și să putem spera să nu le mai repete. Trebuie neapărat ca orice corectare să poarte și o notă, adică o valorificare a temei. Pe lângă aceste două condițiuni de care nu se poate lipsi o corectare, este cum nu se poate mai bine dacă aducem odată cu nota și câte un sfat, câte o încurajare, câte o muștrare, ori câte o justificare a notei ce dăm, după cum împrejurările cer. Corectarea noastră devine astfel și educativă. Cuvinte ca acelea: „Observă-ți greșalele!“, „Lucrează mai curat!“, „Ai fi putut și mai bine!“, „Ce rău îmi pare că nu ai fost mai atent!“, „Mă așteptam la mai mult!“, „Îmi place că ești mereu silitor!“, etc., valorează mult pentru școlari. Să ne ferim de a aduce laude exagerate, căci acestea, departe de a construi, strică sufletului școlarului.

Când corectăm o problemă suntem datorii să întindem corectarea noastră și asupra greșalelor gramaticale din scrierea problemei precum și asupra esteticeii la scris și în aprecierea noastră se cuvine să punem în balanță și acestea. Să nu închidem ochii în fața cuvintelor stâlcite ori încorecte, fie ele chiar și în caietul de aritmetică, ci să le corectăm oriunde le observăm.

Problema temelor școlarilor este deci pentru noi o problemă de rangul întâiu și se cuvine să-i dăm toată grija și atenția la care ea are dreptul.

Desemnul în școala primară

(urmare)

Kerschensteiner, stabilește mai multe grade în dezvoltarea studiului desenului la copii :

1. Capacitatea de exprimare grafică a elevului rezultă din înțelegerea descrierii elementului caracteristic al unui obiect. Cu încetul, în aceste forme schematice se amestecă liniile formei și aparente, care rezultă sau din observație proprie sau din desenul după model.

De fapt în desen primează elementul aparenței și al formei, până când caracteristica obiectului desenat nu cere schițarea în spațiu, până atunci copilul deosebete desenul după aparență.

2. Vederea conștientă în perspectivă (reală) începe numai la 7 ani la băieți și la 9 ani la fete. La vârsta de 10 ani, 50% din elevi au deja format simțul de exprimare al depărtării.

3. Desemnele după imaginație sunt mai reușite ca cele după natură.

4. Pentru a da naștere din vreme, creației grafice la elev, nu-i destul numai ca obiectele să-i trezească interesul și ca el să-l îndemne la o observație atentă, se mai cere și copierea lor.

5. Dezvoltarea exprimării grafice e în strânsă legătură cu concepția generală a elevului despre forme. Toată instrucția ce ajută formării acestei concepții ajută totodată și arta desenului.

6) În exprimarea grafică după imaginație băieții sunt mai capabili decât fetele. Aceasta nu din motivul că băieții ar fi mai atenți în observarea proprietăților la obiecte, ci din motivul, că totalizarea proprietăților se face mai rapid și concepția, la ei, e mai completă.

7. Capacitatea în grad mare a exprimării grafice se poate însuși, când la dezvoltarea ei contribuie și imaginația. Dacă e numai produsul memoriei, nu vom putea conta pe o perfecțiune artistică.

Dubenschi D. Octavian
inv. dir.

fost student la Belle Arte

(Va urma).

NUMERALUL

Pregătirea. Până unde am învățat noi să numărăm? Spuneți-mi un număr! Cum se numesc semnele numerilor? Câte cifre sunt?

Ținta. Astăzi vom învăța despre numeral.

Sintesa. Scoaterea exemplelor. Câți fii avea regele Proca? Regele Proca avea doi fii. Să mai spună unul propozițiunea aceasta! (Se scrie și se citește).

Ce fel de cetate era Roma? Roma era o cetate frumoasă. Să mai spună unul propozițiunea aceasta! (Se scrie și se citește). Pe câte dealuri era zidită ea? Ea era zidită pe șapte dealuri. Să mai spună unul propozițiunea aceasta! (Se scrie și se citește). Câți vulturi văzu Rem? Rem văzu șase vulturi. Să mai spună unul propozițiunea aceasta! (Se scrie și se citește). Câți vulturi văzu Rom? Rom văzu doisprezece vulturi. Să mai spună unul propozițiunea aceasta! (Se scrie și se citește).

Pe tablă și în caietele elevilor se află scris:

1. Regele Proca avea doi fii.
2. Roma era o cetate frumoasă.
3. Ea era zidită pe șapte dealuri.
4. Rem văzu șase vulturi.
5. Rom văzu doisprezece vulturi.

Analiza exemplelor. Să citească A. ce este scris pe tablă! Să citească B. propozițiunea întâi! Care este subiectul? Ce se spune despre Regele Proca? Care este predicatul? Ce fel de substantiv este Proca? Vorba fii ce ne arată? Înaintea numelui de ființă, fii, ce cuvânt se află? Ce ne arată cuvântul „doi“? Am să subliniez cuvântul „doi“ fiindcă ne arată numărul ființelor. Se procedează la fel și cu celelalte exemple.

Asocierea. Citește propozițiunea întâi! Ce găsim în propozițiunea întâi? Ce ne arată cuvântul „doi“? Citește propozițiunea a doua! Ce găsim în propozițiunea a doua? Ce ne arată cuvântul „o“? Dar cuvântul „doi“ ce ne arată? În ce se aseamănă aceste cuvinte? R. Se aseamănă, că amândouă arată numărul ființelor sau a lucrurilor. Citește propozițiunea a treia. Ce ne arată cuvântul „șapte“? Dar cuvântul „doi“? Dar cuvântul „o“? Toate

aceste trei cuvinte ce ne arată? Citește propozițiunea a patra? Ce găsim în propozițiunea a patra? Ce ne arată cuvântul „șase“? Dar cuvântul „doi“? Dar cuvântul „o“? Dar cuvântul „șapte“? Citește propozițiunea a cincea! Ce găsim în propozițiunea a cincea? Ce ne arată cuvântul „doisprezece“? Dar cuvântul „doi“? Dar „o“? Dar „șapte“? Dar „șase“?

Să citească unul toate cuvintele subliniate! Ce ne arată toate aceste cuvinte subliniate?

Sistemizarea. Cuvântul, care arată numărul ființelor sau lucrurilor se numește numeral.

Aplicarea. Să-mi spună cineva un numeral! De ce este numeral? Spune-mi și tu un numeral! De ce este numeral? Care mai știe să-mi mai spună un numeral?

Deschideți cartea de gramatică la pagina 35 și vom ceti niște exerciții iar voi îmi veți spune, cari sunt numeralele din aceste propozițiuni? Se dau exerciții pentru acasă.

GHEORGHE ITTU.

IUBIRE

Iubire : balsam și triumf, — impresori natura

Cu sfinții din schit,

Mă simt mai aproape, — m'achit.

Imi tremură mâna și gura;

Flământ, — iubire — vreau să te 'nghit.

In mine, postază, triumphi mă închid.

Cu Sf. Treime, — mă prind de zid.

Viața — iubirea 'i în mine. Timid,

Imi scutur pământul — rigid.

Din salbe — rozar, în suflet înșir.

Pe coarde strunite, voci de sibir

M'afundă.... mă nărui,.... mă mir.

Iubire,... Dumnezeu,.... te am.... și, te respir.

Pavel Popovici.

— **O serbare culturală la Gurasada** s'a ținut în ziua de 3 Dec. 1933, când soc. corală și de muzică s'a produs în fața membrilor cercurilor culturale și a mulțimei adunate. D-l Gh. Furdui, fost subrev. a predat dirigintelui soc. corale Cazan Roman, un frumos cadou, iar președinții cercurilor culturale: Gurasada și Dobra: d-nii Nic. Rău și V. Șerban au subliniat ținuta de bun român, de pe vremuri, a d-lui Gh. Furdui.

Fond de ajutorare pentru învățători în caz de boală și deces

Pentru ca statutelor să le putem da o formă definitivă la adunarea generală d'în primăvară, rog ca fiecare membru să-și spună părerile despre lacunele acestor statute.

Iată părerile mele asupra unor puncte ne lămurite deplin în statutele actuale:

I. a) Membri pot să fie oricare membru al corpului didactic, membrii înscriși după fondarea acestui fond să alăture cereri de înscriere și un certificat medical emis de un medic, destinat de acest fond, prin care să adeverească deplina sănătate la data înscrierii viitorului membru.

b) Pot să fie membri și persoane aparte de corpul didactic, dar care se vor obliga să execute întocmai toate punctele acestor statute.

II. a) Ajutoarele se vor împărți în 3 (trei) categorii ; 1). Fondul de bază sau fondul acordat la început să fie de **15000** (cinsprezece mii lei) acest fond se va achita acelor membri, care au plătit dela 1 până la 40 cotizații în societate.

b) Membrii cari au plătit mai mult de 40 (patruzeci cotizații) consecutive v'or beneficia de un ajutor dela 20.000 (douăzeci mii până la 25.000 lei) după greutățile și împrejurările familiare.

c) Membri care au plătit peste 100 una sută cotizații vor beneficia de un ajutor mai mare, care va fi de 30.000 (treizeci mii lei) conform cerințelor familiare, acest fond va fi și fondul cel mai mare ce se poate acorda vreunui membru.

d) De acest fond nu vor putea beneficia nici unii dintre membrii necăsătoriți precum nici aceia care nu vor avea minimum 2 (doi copii).

III. Pot fi membru acestui fond și copiii (minori) ai membrilor pentru care se va plăti o cotizație de $\frac{1}{2}$ de membrul major și va primi familia $\frac{1}{2}$ din fondul de bază adică din 15 000 lei, în caz de deces.

SS Ajutorarea membrilor în caz de boală

I. a) Ajutoarele ce se vor acorda membrilor în caz de boală gravă vor fi și ele diferite.

Membrii bolnavi de boli molipsitoare, contagioase, ex. tuberculoza, tifos, difterie sau operație de orice natură etc. vor beneficia de un ajutor dela 4000 până la 7000 mii lei, conform certificatului sau adeverinței emise de medicul curant și confirmată de un medic destinat al societății.

b) Nu va beneficia de ajutor de boală nici un membru care este în cură pentru diferite boli lumești ex. sifilitici, blenoragici etc. precum și cei bolnavi de diferite boli ușoare.

c) Constatările bolii de care suferă membrul, se vor face înainte de un medic al fondului.

Rog, Onor. Membri care vor avea ceva de complectat să scrie la rubrica deschisă pentru acest fond, pentru a putea avea noțiuni cât mai clare la adunarea generală când se vor lua din nou în discuție Statutele fondului.

Maier Nicolae

Cărți, reviste, recenzii

Dostojevski : „*Netocica Nezvanova*“, roman. Celebrul romanțier rus, a cărui iubire mare față de copii, și mai ales față de copiii săraci, transpiră din aproape toate operele sale nemuritoare, ne dă în romanul amintit mai sus, una dintre acele profunde analize sufletești, o coborîre în subconștientul sufletesc a unor suflete înclinate spre patologie, cum numai acest scriitor a putut să dea. Firul romanului se toarce într'o povestire captivantă de către eroina romanului *Netocica*, în care, aceasta arată amintirile sale de copilă asupra tatălui său vitreg, un suflet sbuciumat de dorințe mari, o persoană fizică târâtă de patima beției, o mamă naivă chinuită de mizerie, de un soț cum l-am văzut și de grija susținerii familiei. După moartea timpurie a părinților săi ajunge fată de suflet în familia unui om bogat. Aci este interesantă descrierea grijii ce se pune pentru educația acestei fete și analiza psihologică a fetei de 15-16 ani tentată de curiozitate de a ceti cărțile și romanele oprite.

În paginile acestui roman autorul a risipit ici, colo, o seamă de probleme și chestiuni de educație și învățământ asupra cărora mă simt tentat să mai revin cu altă ocazie.

„*Viața și operele compozitorului Iacob Mureșianu*“, este o broșură cuprinzând un rezumat istoric asupra vieții și operelor susnumitului compozitor. Costul 40 lei. Se vinde de către d-l Dr. Joe Gherman, inspector gen. la Adm. Reg. din Cluj pentru adunarea unui fond, cu ajutorul căruia să se tipărească operele postume ale compozitorului I. M.

Satul și Școala No. 4-5 Dec. 1933. și Ianuarie 1934, Cluj, aduce valoroase articole semnate de d-nii: Dr. D. Tudoranu, I. Goga, I. Chelcea, C. Sporea, C. și Ana Ioncica Lombardo-Radice și articolul: *Păneri asupra învățământului primar*, al d-lui C. Stan, inspector general, asupra căruia ne oprim nițel socotindu-l foarte interesant și de mare actualitate

În ultimul timp, s'a răspândit părerea foarte greșită că învățătorimea țării ar fi vinovată de rezultatele slabe, pe care le dă școlarizarea în țara noastră.

Autorul articolului menționat, în chip științific, cu numeroase argumente și în calitatea d-sale de om competent în această materie, dovedește că altele sunt cauzele pentru care nu progresaază învățământul și acestea sunt: mizeria în care trăește poporul, parodia de obligativitate, ficțiunea gratuității. Se arată mai departe cât de puțin jertfește statul prin buget, pentru copiii săraci de școală primară, în raport cu ceea ce se dă pentru cei din școlile secundare. Urmează o serie de actualități foarte bine prinse și mărturisite cu un curaj care ne inspiră respect. Pentru colegii cari nu sunt abonați la revista „*Satul și Școala*“ vom reproduce o parte din acest articol în unul din numeroase viitoare ale revistei noastre.

ALEXIU DAVID

Asociația Generală a Învățătorilor din România

Domnule Președinte,

Consiliul general al Asociației noastre în ședința sa dela 26 Ianuarie a. c., ce-a avut loc în capitală, cercetând situația materială în care se găsește astăzi Asociația Generală a hotărât cu unanimitate următoarele măsuri, pentru ca să i se dea posibilitatea să-și continue acțiunea și publicațiile.

1) Până la 1 Martie a. c. Asociațiile județene sunt obligate să achite integral cotizația către Asociația Generală și abonamentele datorite pentru revista „*Școala și viața*“ pe anul 1933.

2) Până la 1 Septembrie crt. trebuie să se achite toate sumele datorate pe anul 1931 și 1932 pentru cotizație și revistă.

Pentru ușurarea plății lor, pe acești doi ani din urmă, sumele cuvenite Asociației Generale se scad la jumătate.

Efectiv, deci, secțiunile județene datoare, vor achita numai 50% din totalul sumelor restante pe 1931.-1932.

3) Asociația Generală renunță la orice pretenție pentru sumele datorate de Asociațiile județene pe anul 1930,

4) Se va proceda de urgență la încasarea cotei de 10 lei lunar, fixată de Adunarea Generală din Chișinău, din 1932, pentru „Casa Invățătorilor din București“,

5) Pentru ca să ia ființă „Biroul de informații și contencios“ al Asociației Generale a cărui nevoie e din ce în ce mai simțită Asociațiile județene vor vărsa centrului o sumă fixată la 5 lei anual de fiecare membru al său.

Cota pe anul în curs urmează să-se înainteze imediat, înființarea biroului de informațiuni și contencios nemai putând întârzia.

6) Asoc. județene vor plăti pe viitor Asociației Generale cotizația de 20% impusă de statute, mărită cu 5% așa cum a hotărât adunarea generală din 1932 dela Chișinău din totalul sumelor încasate pentru cotizații dela membrii săi.

Nici o abatere în această privință nu mai poate fi îngăduită.

Luând cunoștință de cele de mai sus, pentru aducerea cărora la îndeplinire 64 de președinți de Asoc. Județene prezenți au făcut legământ de onoare, vă rugăm, Domnule președinte, să binevoiți a vă conforma în termenile fixate pentru tot ce privește Asociația Dv.

Intreaga activitate viitoare a Asociației generale ca și reapariția de 1 Aprilie a. c. a revistei „Școala și Viața“, am dori în condițiuni și mai bune ca cele de până acum, sunt în funcție de felul cum domnii președinți de asociații județene își vor respecta angajamentul de onoare luat și cum vor răspunde la chemarea Consiliului General.

Conștiința răspunderii, ce o avem și cei dela conducerea centrală și conducătorii Asoc. Județene, ne obligă credem noi, să facem toate sforțările, ori ce greutate va trebui să învingem, ca să aducem ordine perfectă în organizația noastră profesională prin îndeplinirea strictă a tuturor îndatoririlor statutare și să dăm puțință Asociației Generale să se organizeze, să activeze și să creeze din ce în ce mai mult și mai puternic în direcția scopurilor pentru care a fost înființată.

Președinte, (ss) **D. V. Țoni**

Secretar, (ss) **V. P. Dumitrescu**

Pentru conformitate,
Președintele Asoc. Județene, **Sabin Jula**

No. 51 | 1934

Asociația învățătorilor din Jud. Hunedoara

Domnilor Colegi,

I. Intâia condiție a progresului și a solidarității este ordinea și disciplina. Ca organizația Asociației noastre să poată exista și progresa se cere fiecărui membru al ei, încrederea în conducere, solidaritate și ordine în toate.

Să avem încredere între noi, însă să nu se abuzeze de ea.

Să ne iubim ca adevărați frați-colegi și mai presus de toate Români, nu numai la vorbă, ci mai mult în fapte.

Să ne ajutăm unii pe alții cu drag și bunăvoință. Să nu ne denunțăm din reavoință. Să nu clevetim pe nimeni.

Să respectăm după cuvîntă pe oricine, ca la rîndul lor și ei să ne respecte. Să ne apărăm prestigiul, demnitatea, ca cele mai valoroase însușiri ale unui vrednic învățator și educator. Să ne facem datoria cu conștiințiozitate atât în școală cât și în afară de școală.

II. Sunt invitate toate organizațiile subsecțiilor județene ca până la data de 23 Aprilie 1934 să-și încheie câte un extras din contul de gestiune 1930-1934, precum și darea de seamă privitoare la activitatea desfășurată în acest timp, și să le înainteze biroului Asociației la Simeria.

Ne lipsesc pentru a le comunica regionalei și generalei, precum și la încheerile noastre în vederea adunării generale pe care dorim a o ținea la data de 20-21 Maiu a. c. ca să nu vă facem greutăți și cheltuieli cu adunarea generală extraordinară ținută la o altă dată, tot atunci vom ținea adunările generale extraordinare ale „Fondului de ajutorare și Banca învățătorilor“, pentru a le pune pe baze solide, capabile de funcționare, servindu-ne interesele noastre.

Până atunci, dacă e posibil, se vor publica în revista „Plaiuri Hunedorene“, părți din statut, cari ne interesează și asupra cărora avem a hotări. Dorim însă ca în adunările generale să se realizeze ceva, să nu se facă numai târg de vorbe.

Totodată vă atragem atențiunea asupra celor publicate în No. 3 | II al Buletinului școlar.

Simeria, 1 | II | 1934

Sabin Jula, președinte.

Ioan Morțun, secretar

Dela Asociațiunea Județeană

PROCES-VERBAL

Astăzi 20 Februarie 1934.

În baza adresei Asociației regionale a învățătorilor din Ardeal No. 116 | 1933, avînd delegație de-a verifica gestiunea financiară a Asociației învățătorilor din jud. Hunedoara, m'am deplasat în comuna Simeria, la președintele secției Sabin Jula, unde procedînd la verificare, am constatat următoarele :

O similară verificare a gestiunii financiare a secției Hunedoarei, s'a mai făcut de subsemnatul delegat, Alexandru Duvlea, și 'n anul 1931, în baza adresei Asociației regionale No. 124 | 1930, cu care ocazie s'a verificat gestiunea financiară a secției din anul 1919—1920 și până în anul 1930 inclusiv. Procesul-Verbal dresat cu acea

ocazie s'a înaintat Asociației regionale în Cluj, la 31 Ianuarie 1931, cu adresa No. 4, a președintelui secției Alba.

Cum o verificare a gestiunii secției Hunedoara, pe aceiași ani și de acelaș delegat o găsec fără rost, verificarea de azi se face începând cu anul 1930 și până în prezent, precum arată tabloul de mai jos.

Anii	Incasări	Vărsat Cluj	Vărsat București	Numărul învățătorilor în mijlocie de 700 în întreaga perioada de 5 ani
1930	37.925 lei	12.834 lei	8.579 lei	
1931	19.114 „		2 000 lei	
1932	21.133 „	6 254 „	4 029 lei	
1933	32.059 „	4.055 „	2 026 lei	
1934			3 039 lei	

Asociația a încasat de membru câte 100 lei la an, din care pentru subsecții s'a lăsat câte 25%, iar din restul de 75% a rămas secției 25% și 50% s'a vărsat Asociațiilor regionale și generală.

În ce privește abonamentul la revistele „Învățătorul” „Școala și Viața”, președintele secției, Sabin Jula, declară că nu cunoaște situația lor, necomunicându-i-se date precise asupra lor.

Drept ce s'a dresat acest proces-verbal în trei exemplare, semnate de delegatul Asociației regionale, de președintele secției, de casierul și secretarul ei.

Sabin Jula
Președ. Asoc. Județene.

Alexandru Duvlea
Delegatul Asociației Regionale.

Ioan Popoviciu
Casier și Revizor școlar

Ioan Morțun
Secretarul Asociației Județene

CRONICA MARUNTA

Un proiect de reformă a învățământului primar în Franța. Guvernul francez Chautemps pregătise un proiect de lege a reformei învățământului primar, după care obligativitatea s'a fixat până la 14 ani împliniți. Cursul primar ar fi constat din 2 cicluri, unul inferior de 5 ani, după care urma un examen, apoi un an pregătitor după care elevii urmau să fie îndrumați spre școlile secundare, profesionale, sau spre școala primară superioară.

Proiectul a întâmpinat aspră critică. Se spunea că este aplicabil numai la orașe nu însă și la sate. Guvernul nu a apucat însă să-l voteze deoarece a căzut foarte repede, așa cum cad guvernele în sora noastră mai mare, Franța.

† Haralambie Pațica

Colegul decedat lunile trecute, a cărui familie a fost întâia, care a beneficiat de ajutoarele *fondului nostru de ajutorare*.

— **Ancheta asupra inv. primar** ne arată că sunt: 10563 școli cercetate în 53 județe, numai 2588 au cursuri supraprimare. Școli de adulți 14 în toată țara, 47% din școli frecventate obișnuit, de un număr între 30—50 elevi, 25% sub 30 elevi. Basarabia: școala despopulată, Transilvania: cea mai populată. În Basarabia lipsa de frecvență se ridică până la 60%. $\frac{3}{5}$ promovează. 5% absolvă. Case de economii au 499 școale (3%).

Cooperative, 359 școale. Cond. autonomă, 709 școale. Cantine 83 și 15 cămine pe toată țara. Farmacii 466. Asistență medicală în 23 jud. Examenе medico-psihologice în 40 școale. S'au făcut 658 monografiile școlare. Muzee 199. Grădine șc. = 8703. Ter. exp. = 5199 școale.

(Din observațiunile d-lui P. Sterian publicate în art. „Rezultatele sumare ale anchetei inv. primar“)

Ne mor oamenii mari. După moartea lui Duca, viața noastră de stat înregistrează noi și dureroase pierderi. La București a murit vestitul savant, doctorul Cantacuzino. La Cluj, ultimul memorandist, T. Mihali; La Arad, unul după altul: *Vasile Goldiș*, omul de cultură și politicianul îndurerat și desamăgit, după el la câteva zile bătrânul tribun politic, luptător neînfrânt și profet național *Ștefan C. Pop*. Funerariile naționale, după funerariile. Jalea ne strânge inima de durere și îngrijorare de viitorul neamului ne cuprinde tot mai mult, deaceia rugăm pe Dumnezeu să ne dea încă mulți bărbați asemenea celor ce s'au coborât în mormânt și eroismul vieții lor să rămâe pildă pentru noi toți.

Câte rase de animale sunt pe pământ, Linne marele naturalist din veacul XVII, făcuse un tablou după care rasele de animale de pe pământ se cifrau la 1100. Deatunci până azi s'au mai descoperit multe rase de animale, așa încât azi, numărul lor e de circa 400.000, dintre cari 200.000 specii de insecte, 120.000 cărăbuși, 50.000 specii de fluturi, 40.000 specii de muște, 12.000 specii de pești dintre cari numai 3000 trăesc în apele dulci. Mamiferele sunt circa 2000 rase. Numărul animalelor de pe pământ este nemăsurat de mare. E deajuns să spunem că numai numărul șoarecilor se cifrează la 10 miliarde. (Dintr'o statistică publicată în *L'Italia di Oggi*).

Ciclul al II-leo pe lângă Șc. normală. Datorită unei intervenții a d-lui inspector general, P. R. Petrescu, pe lângă Onor. Minister al Instrucției, s'a dat un ordin general, că pe lângă fiecare școală normală să se înființeze, imediat, și ciclul al II-lea, așa încât, normalisții să se deprindă cu predarea ce se cere la aceste clase (V, VI, VII), cari până acum nu existau deloc la școlile de aplicație. Este o măsură bună și de prea mult timp așteptată.

Conferințe cu d-l insp. gen. Petrescu. La 22 | II | 1934, învățătorilor din plasa Petroșani, adunați în sala Apollo dela primărie, le-a vorbit d-l insp. gen. Petrescu, asistat de d-l insp. Vlădoianu. Primit cu multă căldură de inv. adunați, d-l insp. gen. a evocat amintirea pioasă a regretatului rege erou al Belgiei, Albert, a marilor patrioți români morți unul după altul: I. G. Duca, Cantacuzino, T. Mihali, V. Goldiș și Cicio-Pop. D-sa după ce a remarcat valoarea unor articole din rev. noastră ca de pildă acela scris de d-na inv. Maria Lenkei dela șc. primară No. 2, a dat învățătorilor o mulțime de sfaturi și prețioase îndemnuri pe care încercăm a le rezuma aci: Privitor la frecvență, amenzile să se aplice numai după epuizarea celorlalte mijloace de convigere și persuasiune. Pentru localurile școlare, d-l ministru Dr. Angheliescu, va face totul ca să fie îndestulătoare, igienice, încălzite, provăzute cu băi pentru școlari, cu radio și cinematograf pentru școlari, adulți, gospodine etc. Prin bugete se vor prevedea ajutoare pentru copiii săraci. Directorii școlari vor fi ținuți mai din scurt să țină salele, curtea, coridoarele curate, materialul did. mult și în bună stare, biblioteci sporite, re-împrospătate. În jurul tablourilor regale se vor așeza două drapele mici, flori, icoane sfinte, la sărbători se va aprinde candelă la icoană. Se vor împodobi salele cu lucrări executate de elevi. Educația fizică se va bucura de atenția tot mai mare a învățătorilor ca și corurile școlare. S'a recomandat broșurile d-lui T. Popovici—Sibiu și ale Insiitutului de educ. fizică de gen. Bădulescu. Inv. înafară de cercurile culturale vor mai ținea conferințe lunare sau bisăptămânale. D-l P. Turcu dir. a mulțumit călduros, iar cei prezenți au ovaționat lung pe vorbitor.

Școala Noastră, Zalău, No. 1 anul XI aduce articole interesante cum e articolul de fond: „*Chemarea la datorie*“ semnat de d-l D. Mărgineanu, *Actualități* de C. Floareș ș. a. apoi un foarte bun și la timp sosit articol, în care d-l Lazar Cosma se ridică cu toată dreptatea împotriva unor ambițioși, cari șicanează și calomniază asociația noastră și pe vrednicii ei conducători. Cităm un pasaj.

„In congr. dela Cluj, această chestiune (sindicalizarea) a fost respinsă categoric. *In caz contrar ajungeam trepădușii profesorilor secundari* 1)... (Iar în alt loc) Cred, că ori și care a citit sau a auzit de revista „*Ideia*“. Ei bine! Această revistă prin conducătorii ei, duce o luptă titanică spre a atrage pe înv. în mrejele ei. Și corespondenți are cu duimul. Intâiu fiecare e atras de dragul colaborării. I se publică fotografia etc. etc. Și odată intrat acolo, directorul revistei se bate cu pumnul în piept, că are 10,000 de cetitori și prinurmăre devotații lui și învățătorii lui, pe care îi intitulează „Soc. tinerilor învățători. 2) (mai departe) Atrag atenția colegilor ca să nu se lase duși în eroare. Să colaboreze, da. Dar niciodată săgețile să nu fie îndreptate pe nedrept contra Asociației și conducătorilor ei, de dragul nu știu cui. Ce-i drept, e ceva să fii președinte la 40.000 de învățători și directorul revistei *Ideia*, poate sperează. Asta la calendele grecești“.

1) Sublinierea este a noastră (N. R.).

2) Neștiind sărmanul șef, Ghiață, că în Banat mai este un astfel de „chinez șef“, care-și dispută cu el aceeaș titulatură.

POSTURILE VACANTE

(înv. primar Hunedoara)

Rurale: Almașul Mic 1. băeți, Alun 1 băeți, Aurel Vlaicu 1 fete, Băcăinți 2, 1 b., 1 f., Balomir 1 b., Banpotoc 1 f., Barul Mare 1 b., Bejan Târnăvița 1 b., Blăjeni Obârșa 1 b., Boholt 1 b., Boița-Hațeg 1 b., Bretea Română 1 b., Buceș 1 b., Bucova 1 b., Bulzeștii de sus 1 b., Buruene 1 b., Căinelul inf. 1 b., Cerbăl 1 b., Cerna Cinciș 1 f., 1 b., Cosești 1 b., Criștior 1 b., Cristur 1 f., Căbești 1 b., Curpeni-Hațeg 1 b., Dealul Mare 1 b., Dumești 1 b., Fizeș-băgara 1 b., Fornădia 1 f., Făgețel 1 b., Gura Sada 1 b., Holdea 1 b., Juncul de sus 1 f., Lăpugiul de jos 1 b., Lăpugiul de sus 1 b., Lingina 1 b., Livadia de Câmp 1 b., Ludești 1 b., Lunca Cernii de Jos 1 f., Lunca Cernii de Sus 1 b., Luncani 1 f., Luncșoara 1 b., Luncoiul de Sus 1 f., Măceu 1 f., Mada 1 f., Mărtinești 1 b., Mihăești 1 b., Mihăileni

1 b., Nandru 1 b., Nucșoara 1 b., Ohaba Sibișel 1 b., Orăștioara de jos 1 f., Orăștioara de Sus 1 f., Ostrov 1 f., Panc 1 b., Petrila No. 2, 1 f., Petros 1 b., Râu de Movi 1 f., Rechitova 1 b., Ruda-Brad 1 b., Runcul Mare 1 b., Păoasa 1 b., Șesuri 1 f., Stănița de jos 1 b., Strâmba 1 b., Tărățel 1 f., Târnavă de Criș 1 b., Târnavița 1 b., Tomnatec 1 f., Trestia 1 b., Crișan 1 fete, Vadul Dobrii 1 b., Valea Brad 1 b., Valea Lungă 1 b., Valea Mare 1 b., Vaideiu 1 b., Vălișoara 1 f., Visca 1 b., 1 f., Zdrapți 1 f.

Urbane: Deva-Colonie 1 b., Orăștie 1 b., Petroșeni-Malea 1 b., Sântohalm 1 f. **La grădini:** Dobra 1, Vinerea 1, Deva-Centru 1, Petroșani No. 1, 1 (conducătoare).

Cererile pentru transferare în posturile aci arătate ¹⁾ sau în altele ce ar deveni vacante prin transferările altora, se vor înainta serviciilor locale de înv. până la 1 Aprilie 1934.

1) Datele sunt extrase din M. O. No. 64 p. II din 17 Martie 1934.

DELA ADMINISTRAȚIE

D-l Aurel Precup înv. Sighișoara și-a achitat abonamentul pe anul școlar 1933-1934 în sumă de 100 lei.

Am mai primit abon. la revistă (rata I de 50 lei de persoană) pe anul școlar 1933-1934 dela următorii colegi:

Prin D-l Ioan Orbonaș înv. Ilia am primit 1500 lei (una mie cinci sute lei) pentru 30 înv. din circ. de plată No. VIII Ilia.

Prin D-l I. Demea înv. Deva am primit 2650 (două mii șase sute cinci zeci lei) dela 53 înv. din circ. de plată No. XII Orăștie.

Prin D-l Alexiu David înv. Petroșeni am primit 1400 (Una mie patru sute lei) dela 28 înv. din circ. de plată No. XIII Petroșani.

Prin D-l Gheorghe Fotescu înv. dir. Petrila am primit 1300 (una mie trei sute lei) dela 26 înv. din circ. de plată No. XIV Petrila.

Prin D-l Traian Lupea înv. dir. Cugir am primit 832 (opt sute treizeci și doi) lei dela 17 înv. din circ. de plată XI Cugir. Cu excepția D-lui Victor Iacob din circ. Orăștie, toți domnii colegi din circumscripțiile: Ilia, Orăștie, Petroșeni, Petrila, Cugir, sunt la curent cu plata abonamentului la revistă, *pe 1-a jumătate a anului 1933—34.*

Prin D-l A. Popovici înv. și subrevizor Deva am primit 600 (șase sute) lei dela colegii: I. Popovici, A. Popovici, E. Ghinea E. Beisper, V. Bunea, F. Titz, E. Pop, S. Nedel, N. Teodorescu, M. Bran, P. Pungulescu și I. Furdul, cu toți din circ. de plată Deva.

CONVOCARE

D-nii colegi, membri ai subsecției Asoc. Invățătorilor din plasa Petroșani, sunt convocați la adunarea generală a subsecției, care se va ține în teatrul din Lupeni, Duminecă, 22 Aprilie 1934, cu următoarea ordine de zi:

- 1) La ora 8, serviciu divin.
- 2) La ora 9, deschiderea adunării.
- 3) Fondul de ajutorare.
- 4) Conferință (conferențiarul se va anunța ulterior).
- 5) Agapă colegială.
- 6) La ora 4 d. a. redeschiderea adunării. Banca

Invățătorilor.

- 7) Propuneri.

Seara, mare serbare artistico-culturală, dată de colegii din Lupeni și urmată de dans.

Președinte,

Alexiu David.

Secretar,

Ion Muntean.

A apărut No. 7—8, an. VII pe lunile Martie și Aprilie 1934 din „Catedra“ revistă specială pentru serbări școlare și cercuri culturale.

Din bogatul cuprins al revistei, remarcăm poeziile închinată antirevizionismului, Dunării și primăverii; piesele teatrale Iisus, Inzepeziții, dialogurile: Țiganul și nașul, înțeleg Domn câprar, Lună ori soare, apoi poesii anecdote, fabule ș. a.

Revista Catedra este și frumos ilustrată iar unele ilustrații se îmbină perfect cu textul poeziilor, cum sunt:

Avram Iancu și legionarii, Dunărea, In Carpați, Primăvara, Voevodul Mihai ș. a.

O recomandăm cetitorilor noștri și în special învățătorilor, pentru cari „Catedra“ înseamnă o mare economie de timp, muncă și bani, de oarece găesc lesne și gata aranjate bucățile de cari au nevoie pentru serbări și șezători.

Abonamentul pe an 60 lei pentru elevi 40 lei și se poate comanda la Galați str. Cuza Vodă 45.

Adresa destinatarului:

D. lui Nicolae Bembea *inscrierea pens*
Com. Gibel
Jud. Hunedoara p. Saliste

— TÂRGU-JIU —

INSTITUTUL DE ARTE GRAFICE «NICU D. MILOȘESCU»

— 1934 —